

- Vatnamælingar -

TEIGARA OG NIKURVATN

Vatnsgeymir

5. sept. 1955

S. Rist.

- Vatnsmælingar -

TEIGARA og NIKURVATN

Vatnsgeymir

5. sept. 1955

S. Rist

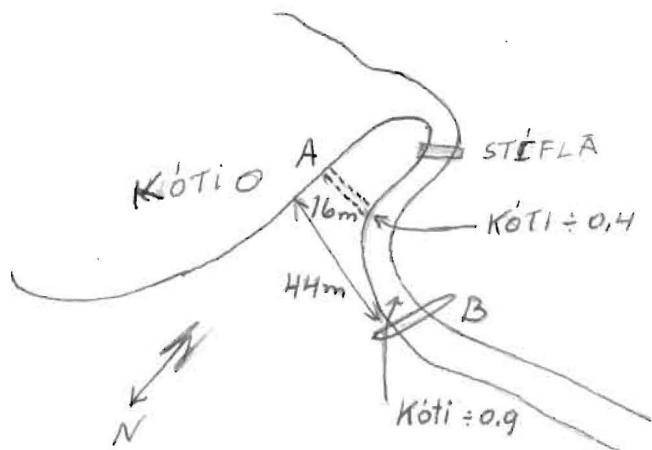
TEIGARA í VOPNAFIRÐI

Vatnsgeymir í Nikurvatni

27. júlí 1955

Vatnsstaða í Nikurvatni var mjög lág þegar athugun fór fram, ekkert miðlunarvatn var eftir í stöðuvatninu. Vatnsborðssveiflan, sem næst með núverandi miðlunarstíflu er að því er virtist 0,3 m.

Hér fylgir rissmynd, sem sýnir afstöðuna

Einn höfuð-ókostur við núverandi stíflu er að umframvatni (flóðavatni) er ekki ætlaður neinn staður. Afleiðingin verður sú að vatnið brýtur sér farveg úr vatninu við annan hvern enda stíflunnar eða yfir tangann, sem merktur er "A" á rissmyndinni.

Tvær leiðir koma til greina, er auka á miðlunarmöguleika Nikurvatns, önnur er sú að stífla Teigará við "B" sjá rissmynd og byggja 15 m langa stíflu og 1,3 m háa (á yfirlallsbrún), sem yrði 9 m löng). Grafa svo og sprengja rás upp í vatnið, þá fengist rösklega meters hæðarsveifla í vatninu. Þetta yrði mjög dýrt fyrirtæki svo ég mæli ekki með því og ræði það ekki frekar.

Hinn möguleikinn er að grafa skurð í gegnum grandann hjá "A". Grafa verður skurðinn a.m.k. 20-30 m niður fyrir árbotninn eins og hann er þar sem skurðurinn kæmi til með að liggja til árinnar.

Þar er vatnsstaðan 40 cm lægri en uppi í vatninu (mæling 27/7'55).

Gera má ráð fyrir að sprengja þurfi eitthvað í skurðinum, því að tanginn er stórgryttur. Setja skal svo einfaldan loka-útbúnað í skurðinn og hlaða garð úr torfi og grjóti út frá skurðinum svo að vatn nái ekki til að flæða niður í hann bak við lokuna, þegar vatnsstaðan er há í Nikurvatni.

Með þessu móti fæst 0,4 m sveifla niður á við og 0,4 m sveifla upp á við eða 0,8 m alls.

Stærð Nikurvatns er $0,5 \text{ km}^2$ svo að vatnsmiðlunin nemur 400 þús m³. Það vatnsmagn með 10 m falli gefur 7 þús kwh, en þar sem stöðin er langt frá miðunarstíflunni má ætla að nýtni vatnsins verði mjög lítil og vart hægt að gera ráð fyrir að fá út úr þessu meira en 3 þús kwh.

Leggja ber mikla áherzlu á að ná skurðbotninum vel niður,
jafnframt sem það eykur miðlunina, er síður hætta á truflunum af völdum ísa.

Þá er rétt að lækka núverandi stíflu lítið eitt og ætla umframvatni leið niður í sinn rétta farveg aftur.

Reykjavík, 5. sept. 1955